

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

De Monachis, qui ad Pontificatum euecti, non recte pro Pontificibus se geßere. cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

otros dicen que fueron quaranta y seys: Sed quam longè a ueritate aberret omnibus est manifestum, cum nec unquam Monasterium S. Seuerini ut Monachus fieret intrauerit, nec etiam in Matriculis Congregationis nostræ Casinensis, ut talis inscriptus reperitur. Septem ergo ex industria omisimus, quos a præfatis auctoribus, non satis considerate, inter Monachos connumeratos agnouimus.

De Monachis, qui ad Pontificatum euecti, non rectè pro Pontificibus se gessere,

nam

Nemo sumit sibi honorem, sed qui uocatur à Deo, tanquam Aaron. Hebr. 5. Cap. V.

PHILIPPVS ANTI PAPA.

PHILIPPVS Romanus, Monachus, & Abbas Monasterij Sancti Viti Romæ, Congregationis primæ Benedictinæ, & S. R. E. Presbyter Cardinalis, in Schismate, contra Constantinum II. Nepefinum ex laico contra Canones creatum, a quibusdam Clericis & Laicis, Summus Pontifex die 4. Idus Iulij renunciatus, necnon pridie calendas Augusti consecratus A. C. 767. Indiæ. 5. anno sequenti 768. Pontificatus sui anno primo, die 24. pridie nonas Augusti, coactus à Christophoro Primicerio, Pontificatu abdicauit, & ad Monasterium suum reuersus, in eodem Abbas, & Cardinalis, obiit.

ANNOTATIO.

Pontificatus, & Monachatus huius Philippi, (qui à nonnullis Philippicus uocatur) notantur à Pannino in utroque Epitome & chronico, & quibusdam alijs recentioribus. Si Ecclesiæ auctoritas non obstitisset, quæ Philippum, inter Pontifices non enumerat, posset inter Pontifices legitimos computari, quod quodammodo bene creatus referatur, non in Schismate veri Pontificis (ut ego reputo) sed contra Constantinum laicum, qui contra Canones creatus fuerat, et ideo iuste, & rectè Pontifex renunciatus uideretur. Magistrum attamen Ecclesiam sequi hic malimus, quam aliquid nostra auctoritate dicere.

ANASTASIVS III. ANTIPAPA.

ANASTASIVS III. Romanus, Monachus & Abbas Ordinis S. Benedicti, Congregationis Specuensis, & S. R. E. Presbyter Cardinalis, T. S. Marcelli, deinde in Schismate contra Papam Benedictum III. Pontifex creatus, sedit dies aliquot: & non longè post coactus abdicauit.

ANNOTATIO.

Quid de eius Monachismo sentiamus videto in annotationibus nostris ad Cardinales. Eundem esse cum eo qui a Leone quarto, depositus est asserunt tum Panuinus in Epir. tum etiam Illescas in Hist. Pontif. lib. 4. cap. 34. in Leone 4. Papa.

BENEDICTVS IX. DICTVS X. ANTIPAPA.

BENEDICTVS IX. dictus X. Ioannes Mincius antea vocatus, Guidonis filius, nobili Comitum Tusculanorum genere Romæ oriundus, Monachus Monasterii S. Anastasii Romæ ad aquas Saluias, deinde Episcopus Cardinalis Veliternus a Leone IX. creatus, mortuo Papa Stephano IX. à Romanis proceribus laicis propinquis suis præter canones, & contra Cardinalium voluntatem Pontifex renunciatus, pridie Idus Aprilis anni 1058. consecratus & coronatus est. Sedit menses. 9. dies. 20. Coactus à Cardinalibus, & Nicolao Papa II. abdicauit pridie Cal. Februarij anno 1059. & non longè post moriens ad S. Mariam Maiorem sepultus est.

ANNOTATIO.

Bugianus ex Theodorico, huius Monachismum affirmat; & alios huius rei auctores colligitur vidisse Trittemius, lib. 4. c. 20. quamuis illis fidem non adhibeat. Adducimur tamen ut id credamus, quod Monasterij in quo Monachum egerit fiat mentio.

SILVESTER III. ANTIPAPA.

SILVESTER III. Romanus, Theodoricus antea vocatus, Monachus, & Abbas Farfensis Congregationis primæ Benedictinæ; deinde S. R. E. Presbyter Cardinalis à Clemente III. Antipapa factus; postremo post Albertum Atellanum in Schismate contra S. Paschalem Papam II. Cauensium opera, à Clementis III. Antipapæ factione solio Pontificio intrusus A. C. 1102. Indict. 10. Sedit menses 3. & dies 15. Sed tandem à Paschalis II. præfidijs captus, & Sacerdotio priuatus, in Monasterium Sanctæ Trinitatis Cauensis relegatus, & in eodem Monachus factus, Anachoreticam vitam diu ibidem duxit, in quo & moriens Sepultus est.

ANNOTATIO.

Platina in vita S. Paschalis Papæ II. Panvinus in utroque Epitome, & Chronico, & nonnulli recentiorum, huius Monachatum diligenter annotarunt. Quo anno ex hac vita migraverit, a nemine quod sciam, traditum, sepultum tamen Causæ relatione RR. PP. Cauensium didicimus.

PASCHALIS III. ANTIPAPA.

D. PASCHALIS III. Ioannes antea vocatus, Hungarus, Monachus, & Abbas Strumiensis in Hungaria, Congregationis Cluniacensis à Callisto III. Antipapa, primum Episcopus Cardinalis Tusculanus, mox Albanensis factus; eo mortuo, opera Friderici Barbarossæ Imperatoris, in Schismate contra Alexandrum Papam III. Romæ Pontifex pronuntiatus A.C. 1169. fedit in sua obedientia, An. 7. M. 5. & dies aliquot. Demum Anno Domini 1176. die quinto calendas Augusti, Serenissimæ Reipublicæ Venetæ opera pace inter Alexandrum Papam III. & Imp. Fridericum composita, Venetijs nomen titulumque Pontificis exiit, Archiepiscopusque Beneventanus factus, perniciosissimo schismati finem imposuit. Hic Pontifex plures ordinationes Cardinalium fecisse fertur, quorum memoria omnino intercedit, vel temporum iniuria, vel hominum qui superiori ætate vivere negligentia, vel (quod verisimilius est) quia ab Alexandro Papa III. qui his omnibus superstes fuit, omnia eius acta recisa, abolita, & antiquata fuerint.

ANNOTATIO.

De huius Monachatu agunt Platina in vita Alexandri Papæ III. Panvinus in utroque Chronico, & Epitome. De nomine quod in Pontificatu habuit, non parua est inter Historicos dissonantia. Appendix enim cuiusdam anonymi ad Radenicum de gestis Imp. Friderici Aenobarbæ, Callistum eum appellat, & predecessore eius Paschalem, cuius verba sunt: Anno ab incarnatione Domini 1166. apud Vuirzeburg in Pentecoste Curia celebratur, ubi coniuratio fit ab Imperatore & Principibus qui aderant tam secularis, quam ecclesiastici ordinis, quod Paschalis semper Papa habeatur, & eo mortuo, nullus nisi de sua parte eligatur: & paulo post: Eodem anno Albertus Frisingensis diu renitens, coactus iuravit obedire Paschali. & infra. MCLXVII. Imperator circa Autumnum Italiam intrauit, ibique cooperante Cancellario suo Christiano, Paschalem per iterata sacramenta confirmavit: & non longe post, Guido, qui & Paschalis, moritur, & in Basilica Beati Petri Romæ sepelitur, à Romanis, præter Centios, Ioannes Albanensis Episcopus eligitur, & Calistus Tertius nuncupatur.

patur. Hæc ille, quem sequitur Paninus in vtroque Chronico Pontificum, scilicet Rom. & Ecclesiastico. In vtroque Epitome vero, in folio videlicet, & quarto, sententiam mutans Paschalem semper appellat: cui suffragatur Gilbertus Genebrardus lib. 4. Chronologie. Platina loco citato, prioris quidem nominis, Joannis nimirum meminit, at posterius retinet. Nos cum Genebrardo, & Panino, Paschalis nomen retinimus; si qui tamen Callistum sequi velint, non impugnamus. Et hæc de nomine. De morte eius quando, vel quomodo, vel ubi acciderit, nihil quod proferam habeo.

De Pontificibus Schismaticis, qui à Sede sua deiectione, Ordinem Monasticum Benedictinum profiteri coacti sunt:

juxta illud,

Imple facies eorum ignominia, & querent nomen tuum

Domine. Psal. 82. Cap. V I.

CONSTANTINVS II.

ONSTATINVS II. Junior, Nepesinus Ducis Nepesini filius, cum fratrum suorum vi cõtra Canones, laicus; Pontifex creatus fuisset, A. C. 767. Ind. 5. die 4. cal. Julij. & sequenti consecratus; coactus abdicavit Pontificatus sui anno 1. mense 1. die 1. Laterani, 7. idus Augusti, & in Monasterio Cella Nonæ, Congregationis primæ Benedictinæ, effossis oculis relegatus, ac Monachi habitu indutus, in eodem consenescens obiit.

Platina in vita Stephani III. Papæ. Paninus in Epitome & Chronico, & alij nonnulli.

CHRISTOPHORVS.

CHRISTOPHORVS, Leonis filius, Romanus, S. R. E. Presbyter tituli S. Laurentij, & Damasi: ex summo folio, septimo sessionis suæ mense, tertio nonas Februarij, A. C. 906. Indiæ. 10. deiectus, & Monachus factus in Monasterio Casinensi, non longè post moriens in Monasterio suo sepultus est. Platina, Paninus, & Gorsalmus Illescas lib. 6. cap. 30. hist. Pontif. & Bugianus colloquio primo.

BENEDICTVS V.

BENEDICTVS, Papa V. Romanus, S. R. E. Diaconus Cardinalis,